

ประกาศสำนักการแพทย์ เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติ
หลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภทวิชาการ
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้นำ
หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป)
และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๔ ลงมา ตามมติ ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่
๒๑ กรกฏาคม ๒๕๕๔ ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงานพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก. ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้วในอัตราส่วน ๑ ราย ต่อ ๑ ตำแหน่ง มาใช้กับการประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

สำนักการแพทย์ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก
พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นแล้ว ปรากฏว่า
มีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับ ¹ การคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ/ หน่วยงาน
๑	นายกรรณ นงค์กระโทก	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ รพท. ๒๑๒)	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพท. ๒๑๒)	ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินรีโภ อุทิศ สำนักการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๗๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

Sa

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นายกรณ์ นงค์กระโทก
เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพท. ๒๑๒)

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
๑. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล	
๑.๑ คุณวุฒิการศึกษา	- พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้สูงอายุ)
๑.๒ ประวัติการรับราชการ	- อายุราชการ ๔ ปี ๔ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓ ก.พ. ๒๕๖๓)
๑.๓ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและ การปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ใน มาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือ ได้รับการยกเว้นจาก ก.ก. แล้ว	- ดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติการเป็นเวลา ๔ ปี ๔ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓ ก.พ. ๒๕๖๓)
๑.๔ มีระยะเวลาขึ้นต้นในการดำรง ตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ในสายงานที่จะคัดเลือก	- ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเป็นเวลา ๔ ปี ๔ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓ ก.พ. ๒๕๖๓)
๑.๕ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)	- ในอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและ การผดุงครรภ์ ขึ้นหนึ่ง ใบอนุญาตที่ ๕๔๑๒๓๕๗๕
๒. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล	
- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชา ประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	- ได้คะแนนประเมินร้อยละ๙๓.....
๓. อื่นๆ (ระบุ)	
.....	
.....	
.....	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นายกรณ์ วงศ์กระโภก

ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมิน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพท. ๒๑๒)

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน การพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อขันได้ผิวหนังลึกถึงระดับพังผืด (Necrotizing Fasciitis)

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน ๓ วัน (วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒, วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ และ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒)

ขณะดำเนินการทำหน้าที่พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล

โรงพยาบาลลงพื้นที่ ชุดนิรภัย อุทิศ สำนักการแพทย์

- กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด
- กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่ได้รับ)

กรณีศึกษาผู้ป่วยชายไทย อายุ ๔๕ ปี น้ำหนัก ๑๐๐ กิโลกรัม ส่วนสูง ๑๗๘ เซนติเมตร สถานภาพสมรสเสีย อายุพับจัง เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ เลขที่ภายนอกโรงพยาบาล ๕๐๖/๕๑ สิทธิการรักษาประกันสุขภาพ (ผู้พิการ) โรงพยาบาลเดิมบางนาบางนา จังหวัดสุพรรณบุรี มีโรคประจำตัวเป็นโรคเบาหวาน ชนิดที่ ๒ โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเลือดสูง และโรคหลอดเลือดสมองชนิดแตก ๔ ปี ปฏิเสธรการแพ้ยา ปฏิเสธการแพ้อาหาร รับผู้ป่วยไว้ ในความดูแล เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ รวม ๑๐ วัน จำนวนวันที่ตรวจเยี่ยมผู้ป่วย ๓ วัน จากการซักประวัติทราบว่าผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอกด้วยอาการ ๑ สปด้าหักก่อนมาโรงพยาบาล เท้าหักซ้ายบวม แดง แพหอยวินิจฉัยว่าผู้ป่วยติดเชื้อขันได้ผิวหนังลึกถึงระดับพังผืด ผู้ป่วยได้รับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยในจนจำนวนน้ำยาออกจากระยะ ๑๐ วัน จำนวนน้ำยาที่ได้เข้ารับการรักษาที่ห้องทำแพลง โรงพยาบาลลงพื้นที่ ชุดนิรภัย อุทิศ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ สภาพผู้ป่วยมาด้วยร้อนน้ำ ประเมินความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน (Barthel ADL Index) เท่ากับ ๗ คะแนน หมายถึง ต้องการพิงพิงผ่อนเป็นส่วนมาก มีแพลงที่ขาซ้ายด้านหน้ากระดูกแข็ง (Tibia) จำนวน ๒ แพลง แพลงที่ ๑ ขนาด กว้าง x ยาว x สูง ๒.๕ x ๓ x ๐.๕ เซนติเมตร ปริมาณสิ่งขับหลังของแพลงจำนวนมาก มีเนื้อตายสีเหลืองร้อยละ ๒๐ ของพื้นผิวแพลง มีคราบแบคทีเรียที่เรียกว่าเก้าติดบนพื้นแพลง (Biofilm) ร้อยละ ๑๐๐ แพลงที่ ๒ ขนาด กว้าง x ยาว เท่ากับ ๖.๕ x ๑๙ เซนติเมตร ตำแหน่ง ๑๑ นาฬิกา ถึง ๗ นาฬิกา ลึก ๐.๕ เซนติเมตร ตำแหน่ง ๗ นาฬิกา ถึง ๑๑ นาฬิกา ลึก ๒ เซนติเมตร ปริมาณสิ่งขับหลังบนแพลงจำนวนมาก มีเนื้อตายสีเหลืองร้อยละ ๔๐ ของพื้นผิวแพลง มี Biofilm ร้อยละ ๑๐๐ ให้การรักษาโดยการทำแพลงด้วยการใช้ผ้าก๊อชผสมน้ำยาที่มีส่วนประกอบของเบตาดีนและโพลีไฮอกไซด์ (Polyhexamethylene Biguanide; PHMB) จนชุ่ม แล้ววางคลุมบริเวณพื้นแพลง ทิ้งไว้ ๑๕ นาที แล้วนำออกทิ้ง เพื่อลดแรงตึงผิวฟันแพลงและฆ่าเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ หลังจากนั้นทำความสะอาดพื้นผิวของแพลงด้วยสารน้ำที่มีส่วนผสมของโซเดียมคลอไรด์ (Sodium Chloride: NaCL) และปิดแพลงด้วยก๊อชผสมกับครีมที่มีส่วนประกอบของยาปฏิชีวะในกลุ่มยาซัลฟ์ (Silver Sulfadiazine) บริเวณพื้นแพลงทั้ง ๒ แพลง ผิวหนังบริเวณรอบแพลงทาด้วยผลิตภัณฑ์ปอกผิวหนังชนิดบิโตรเลียม เจลลี่ (Vaseline cream) เพื่อป้องกันการเปียกยุ่ยของผิวหนังรอบแพลง ประเมินภาวะโภชนาการความต้องการโปรตีนจากน้ำหนักของผู้ป่วย คุณปกติต้องการโปรตีนประมาณ ๑ กรัม/โปรตีนต่อน้ำหนักตัวหนึ่งกิโลกรัมต่อวัน แนะนำให้ผู้ป่วยรับประทานไข่ขาววันละ ๑๐ ฟอง (ไข่ไก่ ๑ ฟองมีโปรตีน ๗ กรัม) และเนื้อกอกไก่

วันละ ๒๐๐ กรัม (น้ำอగ္กได้ ๑๐๐ กรัมมีโปรตีน ๒๓ กรัม)

ติดตามแผลครั้งที่ ๒ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ แผลที่ ๑ ขนาด กว้าง x ยาว x ลึก เท่ากับ ๒ x ๒.๕ x ๐.๒ เซนติเมตร ปริมาณสิ่งขับหลังของแผลจำนวนปานกลาง มี Biofilm ร้อยละ ๑๐ พื้นแผลมีเนื้อยื่นเยื่อเจริญ (Granulation tissue) ร้อยละ ๑๐๐ แผลที่ ๒ ขนาด กว้าง x ยาว เท่ากับ ๕ x ๑๑ เซนติเมตร ตำแหน่ง ๑๑ นาฬิกา ถึง ๗ นาฬิกา ลึก ๐.๒ เซนติเมตร ตำแหน่ง ๗ นาฬิกา ถึง ๑๑ นาฬิกา ลึก ๑ เซนติเมตร ปริมาณสิ่งขับหลังของแผลจำนวนมาก มีเนื้อaty สีเหลืองร้อยละ ๑๐ ของพื้นผิวแผล มี Biofilm ร้อยละ ๔๐ ให้การรักษาโดยการทำแผลด้วยการใช้ผ้าก๊อชสมน้ำยาที่มีส่วนประกอบ PHMB จนชุ่ม แล้ววางคลุมบริเวณพื้นแผล ทึ่งไว ๕ นาที และนำออกทิ้ง เพื่อลดแรงตึงผิวพื้นแผลและฆ่าเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ หลังจากนั้นทำความสะอาดพื้นผิวของแผลด้วย NaCL แผลที่ ๑ ปิดแผลด้วยแอลกอฮอล์ Silver Sulfadiazine บริเวณพื้นแผล ผิวนังบริเวณรอบแผลทางด้วยผลิตภัณฑ์ป้องผิวนังชนิดบิตรีเดียม เจลลี่ เพื่อป้องกันการเปียบยุ่งของผิวนังรอบแผล

ติดตามผลครั้งที่ ๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ แผลที่ ๑ พบร่องน้ำเยื่อบุผิว (Epithelial tissue) ปกคลุมทั่วแผล แผลที่ ๒ ขนาด กว้าง x ยาว เท่ากับ ๕ x ๑๑ เซนติเมตร ตำแหน่ง ๗ นาฬิกา ถึง ๑๑ นาฬิกา ลึก ๐.๕ เซนติเมตร ปริมาณสิ่งขับหลังของแผลจำนวนปานกลาง มี Biofilm ร้อยละ ๖๐ พื้นแผลมีเนื้อยื่นเยื่อเจริญร้อยละ ๑๐๐ ดูแลให้การรักษาโดยการทำแผลด้วยการใช้ผ้าก๊อชสมน้ำยาที่มีส่วนประกอบ PHMB จนชุ่ม แล้ววางคลุมบริเวณพื้นแผล ทึ่งไว ๕ นาที และนำออกทิ้ง เพื่อลดแรงตึงผิวพื้นแผลและฆ่าเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบ หลังจากนั้นทำความสะอาดพื้นผิวของแผลด้วย NaCL ปิดแผลด้วยวัสดุปิดแผลประเภทไฮโดรโคลloid (hydrocolloid) ช่วยดูดซับสิ่งขับหลังให้แผลมีความชุ่มชื้นเพื่อกระตุ้นการหายของแผล ป้องกันการซึมผ่านของน้ำและอากาศ แนะนำให้ผู้ป่วยเปลี่ยนอุปกรณ์ปิดแผลทุก๓ วัน เพื่อควบคุมความชุ่มชื้นของแผลให้เหมาะสมต่อการหายของแผล และห้ามให้บริเวณที่ปิดวัสดุปิดแผลเปียกน้ำ

หลังจากได้รับการดูแลและให้คำแนะนำ ติดตามอาการของผู้ป่วยพบว่า ผู้ป่วยได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งแผลดีขึ้นตามลำดับ ในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ผู้ป่วยมีความสามารถในการทำกิจกรรมประจำวัน เท่ากับ ๑๒ คะแนน หมายถึง ต้องการพิงพิงผู้อื่นเพียงเล็กน้อย

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. สามารถประเมินและให้การดูแลแผลผู้ป่วยโรคติดเชื้อขั้นต่ำได้ผิวนังลึกถึงระดับพังผืดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. สามารถนำกระบวนการทางการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อขั้นต่ำได้ผิวนังลึกถึงระดับพังผืดแบบองค์รวมมาใช้กับผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เพิ่มคุณภาพการให้บริการทางการพยาบาล ทำให้ผู้ป่วยปลอดภัย และลดจำนวนครั้งในการมาโรงพยาบาล
๔. ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ สามารถดูแลและปฏิบัติตัวในการดูแลแผลได้อย่างถูกต้องเมื่อกลับบ้าน

๙. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอ นวัตกรรมอุปกรณ์ช่วยเดินแบบ ๔ ขา “Safety Walker”

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

๑. ป้องกันภาวะหลั่นในผู้สูงอายุที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเดินแบบ ๔ ขา
๒. ผู้สูงอายุและผู้ดูแลมีความมั่นใจในการเดินด้วยอุปกรณ์ช่วยเดินแบบ ๔ ขา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้สูงอายุที่เดินด้วยอุปกรณ์ช่วยเดินแบบ ๔ ขา “Safety Walker” ไม่เกิดภาวะหลั่นจากการใช้อุปกรณ์
๒. ผู้สูงอายุสามารถดูแลตนเอง ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในครอบครัวและสังคม